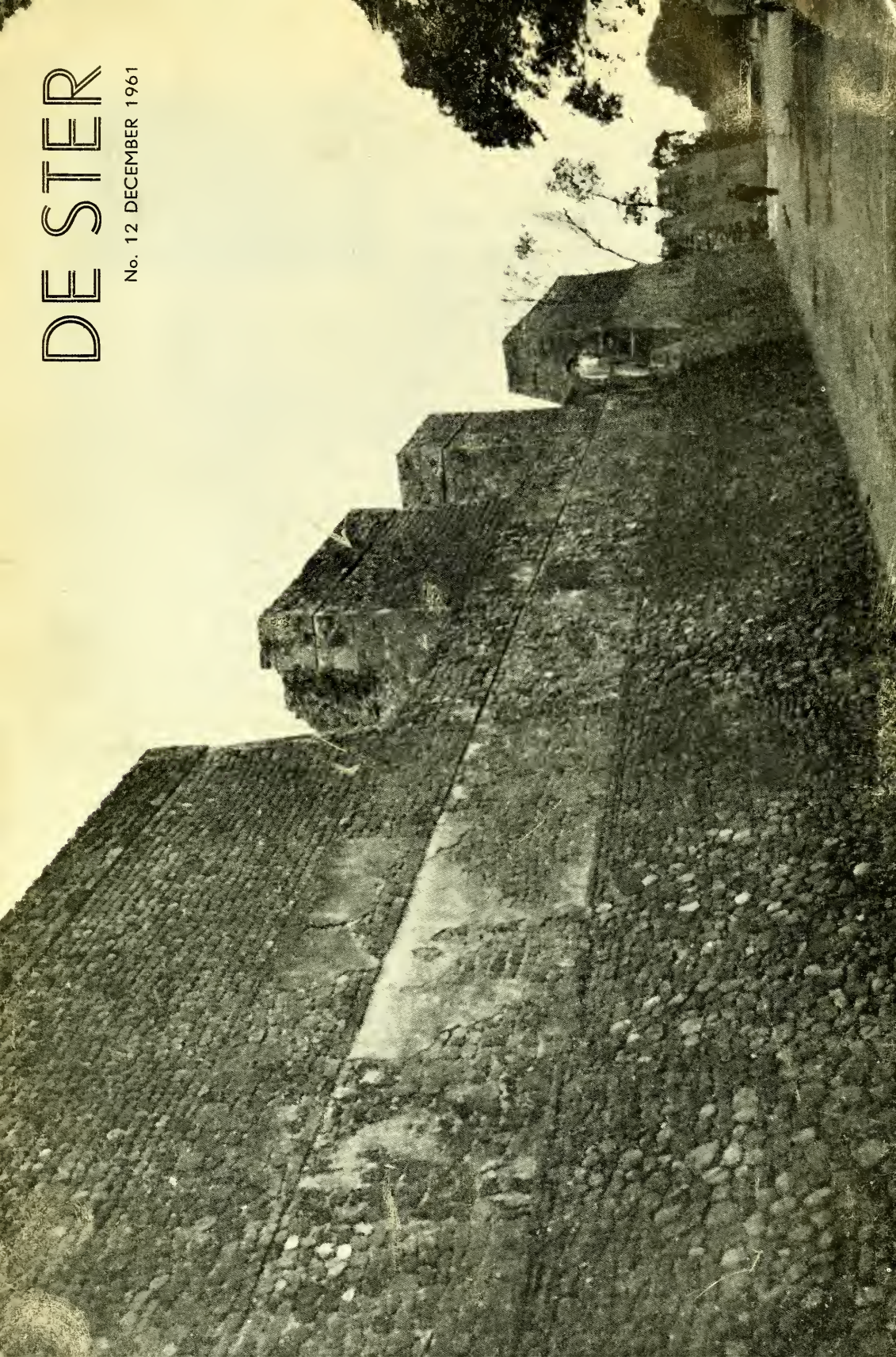

DE STER

No. 12 DECEMBER 1961

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Van Midden-Amerika tot de Vallei van Mexico waren vele steden op deze wijze ommuurd. De afbeelding geeft een indruk van de enorme arbeid, die de Nephieten verrichtten om zich te beschermen.

61ste JAARGANG

Nr 12

INHOUD:	Blz.
Monumenten uit een ver verleden . . .	375
Kerstmis 1961	378
Twee data	379
Vanwaar de vier Evangeliën?	381
Ergernissen	385
Korte mededelingen	386
De vraag van de maand	387
Kent gij uw Evangelie?	390
Ouderwets en toch... modern	394
M. Mannen- en Arenleesters-weekend . .	395
Wie voelt daar iets voor?	396
Gebeurtenissen in de zending	397

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Monumenten uit een ver verleden

(vervolg)

Oudheidkundige vondsten, in vergelijking met hetgeen het Boek van Mormon vertelt.

De Archeologen:

„In Pompeï, district Onondaga, bestonden vroeger de overblijfselen van een andere versterkte stad, over een oppervlakte van meer dan 200 hectare. Drie cirkelvormige of elliptische forten, in een driehoek geplaatst en op een afstand van ongeveer 12 km van elkaar waren aan de buitenzijde. In Camillus, in hetzelfde district, waren enige jaren geleden twee elliptische forten, met poorten en met overdekte wegen naar het naburige water. Een ander stond vroeger op de Senecarivier en dat had de vorm van een parallelogram, 200 meter lang en 50 meter breed, met poorten aan beide zijden, toegang gevende tot de rivier en tot het land.

In de nabijheid er van was een verhoging in de vorm van een halve maan, met de uiteinden naar het fort gewend. Minstens honderd uiteinden wezen naar het fort. Minstens honderd van deze forificaties zijn in dit gebied ontdekt, vanaf de Delaware, door het gebied van de kleine meren, tot aan

Het Boek van Mormon:

1. Moroni nu hield niet op met het treffen van oorlogstoebereidselen en het beveiligen van zijn volk tegen de Lamanieten, want in het begin van het twintigste jaar van de regering der Rechters begonnen zijn legers op zijn last aarden wallen op te werpen rondom alle steden in het ganse land, dat in het bezit der Nephieten was.

2. En bovenop deze aarden wallen liet hij rondom de steden houtwerk maken, ja, tot op manshoogte.

3. En op het houtwerk liet hij paalwerk aanbrengen, dat sterk en hoog was.

4. En hij liet wachttorens bouwen, die op het paalwerk uitzagen, en hij liet schuilplaatsen op de torens bouwen, zodat de stenen en de pijlen der Lamanieten hen niet

de oude oevers van de Ontario-en Erie meren”. (*American Antiquities*, Bradford pag. 35-36).

„De muren, die de drie steden Tulum, Xelha en Xkaret aan de oostkust van Yucatan beschermde, leveren een van de weinige bewijzen van fortificatie, die nu in het gebied van de Maya's worden gevonden. De vroegere kroniekschrijvers echter maken melding van houten palissaden, en Dr. Lothrop heeft als zijn mening te kennen gegeven, dat de meeste grote steden van de Maya's versterkt waren”.

(*South of Yesterday*, Mason, pag. 84).

„Tenslotte konden wij het geluid van de golven horen, die tegen het rotsachtige land braken, waar de oude stad Tulum op staat en spoedig bereikten wij de grote vier meter hoge muur die zo breed is, dat vijf mannen naast elkander op de top kunnen lopen en die de stad omgeeft”. (*Maya Cities*, Gann, pag. 111).

„De oostkust van Yucatan was reeds bekend wegens de aanwezigheid van ommuurde steden. De beroemdste onder deze is Tulum, waaraan grote bekendheid is gegeven sedert Stephens haar in 1843 beschreef. Een expeditie, door het Carnegie Instituut onder leiding van Dr. Lothrop uitgezonden, vond de ommuurde stad Xelha, 30 km ten noordoosten van Tulum. Ongeveer 16 km noordoost van Xelha vonden Spinden en ik de ommuurde stad Xkaret”.

(*South of Yesterday*, Mason pag. 83).

konden kwetsen.

5. En de torens waren zodanig gemaakt, dat iemand van de top naar zijn believen en met alle kracht stenen kon werpen en hem doden, die zou trachten om de wallen van de stad te genaken.

6. Aldus bouwde Moroni door het ganse land verschansingen rondom iedere stad tegen de komst van hun vijanden. (Alma 50)

20. En toen de avond viel, ging Moroni in het nachtelijk duister heen en klom boven op de wal om te weten te komen in welk stadsdeel de Lamanieten met hun strijdmacht waren gelegerd.

21. En zij bevonden zich in het oostelijk deel, bij de ingang; en allen sliepen. Moroni keerde nu naar zijn leger terug en liet het ijlings sterke touwen en ladders gereed maken, om van boven af, aan de binnenzijde van de wal te worden neergelaten. (Alma 62)

8. En wij begonnen gebouwen op te richten en de stadsmuren te herstellen, namelijk de muren van de stad Lehi-Nephi en van de stad Shilom. (Mosia 9)

5. En in het zeven en vijftigste jaar kwamen zij tegen de Nephieten ten strijde en vingden het werk des doods aan, ja, zodat zij in het acht

„De buitenzijde was van gehouwen stenen, met specie van buitengewone sterkte aan elkaar gemetseld. De muur was $6\frac{1}{2}$ meter dik en 2 meter 70 hoog en op de top was een borstwering volgens de wijze van onze fortificaties. De ingang was nauw en kronkelend en de muur in dat gedeelte in tweeën, zodat daar twee muren waren, die elkander cirkelvormig over een lengte van tien stappen kruisten”. Clavigero, die zegt, dat de overblijfselen nog zichtbaar waren, toen hij schreef, beschrijft het geheel als zich uitstrekkend van de ene berg tot de andere, 9 km lang, 3 meter hoog, buiten de borstwering, zes meter dik en gemaakt van stenen, aan elkander gemetseld”.

(*American Antiquities*, Bradford, pag. 104-105).

„Het fort Sacsahuaman, op Cuzco uitziende, is van onregelmatige blokken van verschillende afmetingen gebouwd. Men zegt dat dit een van de meest grootse voorbeelden van reusachtig metselwerk in Amerika is. Een van de steenblokken is negen meter hoog, vijf meter breed en vier meter dik”. (*The Ayar-Incas*, Poindexter, pag. 51).

en vijftigste jaar van de regering der Rechters er in slaagden het land Zarahemla in bezit te krijgen, ja, evenals alle landen tot aan het land, dat nabij het land Overvloed was.

6. En de Nephieten en de legers van Moroniha werden zelfs het land Overvloed ingedreven.

7. En daar wierpen zij versterkingen op tegen de Lamanieten, van de westelijke tot de oostelijke zee; de linie, die zij hadden versterkt en die door hun legers was bezet om hun noordelijke land te verdedigen, was voor een Nephiet een dagreis lang.

8. Aldus hadden die afgewekenen van de Nephieten met behulp van een talrijk leger der Lamanieten alle bezittingen van de Nephieten die zich in het zuidelijke land bevonden, bemachtigd. En dit alles geschiedde in het acht en vijftigste en negen en vijftigste jaar van de regering der Rechters. (Helaman 4)

„Want Ik zal een leger in het rond om u slaan, en Ik zal u belegeren met bolwerken, en Ik zal vestingen tegen u op werpen”. (*Jesaja 29 : 3*).

Kerstmis 1961

Op het moment dat deze woorden geschreven worden, leven wij weer in de bekende „donkere dagen voor Kerstmis”. De gezellige drukte van St. Nicolaas is nauwelijks achter de rug of wij beginnen ons op te maken om dit Feest van het Licht te vieren. Een feest van Licht in een wereld vol van duisternis, onrust, angst en gevaar. Men zou zich werkelijk gaan afvragen of er eigenlijk nog wel aanleiding is om zo feestelijk te doen. Toch doet men het. Het is of de wereld niet wil weten van de gevaren die haar bedreigen en onverstoord worden de straten weer versierd, de Kerstboom opgericht en lopen wij de feestelijk uitziende winkels binnen. Waarom? Vaak lijkt het een vlucht uit de werkelijkheid. Een zoeken naar iets dat onze gedachten afleidt van het vele kwaad en de droefheid die, er in onze wereld zijn.

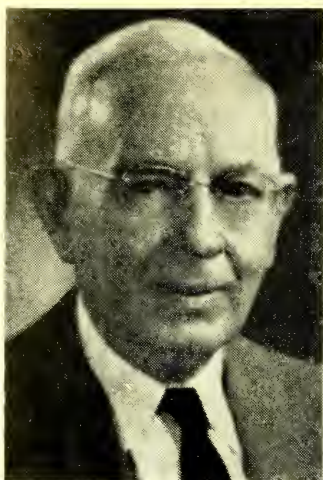
Hoe goed is het om dit Feest te mogen hebben; een gebeuren dat onze gedachten ook wegtrekt van onze eigen levensproblemen en richt op het licht, dat ons op zo velerlei wijze wordt voorgehouden in de Kerstbomen. Dit licht, dat ons helpt herinneren aan het licht, dat in de afgelopen maanden met het naderen van de winter steeds verder van ons week, doch dat nu weer terug gaat keren.

Maar bovenal: dat ons helpt herinneren aan het Licht dat verscheen aan deze wereld in het Midden des Tijds; het Licht dat ons verwarmt en vertroost. Is het niet zo dat, wanneer wij zoeken naar dat licht en die warmte die ons waarlijk beschutting geven tegen de duisternis en koude van de wereld, wij dan een kerstboom nodig hebben die ons alleen een tijdelijke streling van het oog geeft, doch die ons innerlijk verwarmt?

Wanneer wij een boom nemen, en wij zetten daar kaarsjes in zonder meer, dan blijft de boom doods, hij straalt niet. Doch wanneer wij hem tooien met een kleurige versiering van zilver en goud, dan begint hij te stralen en te leven, hij wordt een lust voor het oog.

Mogen wij dan deze keer onze eigen Kerstboom zijn. Laten wij ons tooien met de versierselen van Liefde, Mededogen, Verdraagzaamheid en Behulpzaamheid. En wanneer wij dan onze boom ontsteken met de brandende toorts van ons Geloof in Hem, die ons alle Licht geschonken heeft, dan zullen wij stralen als het baken, dat anderen trachten te vinden in hun speurtocht naar beschutting tegen de duisternis en koude van de wereld buiten.

Dat aldus uw Kestfeest moge zijn is de innige wens voor u allen van
het Presidentschap van de
Hollandse Ring.

twee data

Twee data: 23 december. . . 25 december. Wat hebben die te zeggen? Welke beelden, welke voorstellingen roepen zij op? Wat de laatste datum betreft: dat is duidelijk genoeg; de gehele zogenaamde beschaafde wereld weet het antwoord op die vragen. Dan immers herdenkt men de geboorte van Christus; de ganse wereld viert dan feest!

Kerstfeest. . . Christmas. . . Noël. . . Weihnachten!

In kerken en huiskamers wordt Zijn naam genoemd, Zijn lof gezongen. . . „Nu sijt wellecome Jesu lieven Heer”. Zo zongen de mensen in de lage landen aan de Noordzee reeds in de elfde eeuw. Zij zingen het nu nog op de 25ste december en lezen voor uit Lucas 2. Ja, die datum is zeer wel bekend. Maar die andere datum? Enige weinige uitzonderingen daar gelaten, weten de mensen niet welke enorme betekenis de 23ste december 1805 voor de wereld heeft, een betekenis, die vrijwel alleen door de Mormonen — en dan nog niet eens door alle — wordt begrepen.

Aan het begin van onze jaartelling werd Jezus Christus, Gods Zoon in Bethleem geboren. Een duizend acht honderd en vijf jaren later Joseph Smith in Sharon, in de staat Vermont van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Ik ben zo stout om hier te verkondigen, dat deze laatstgenoemde geboorte in belangrijkheid en verstrekkendheid in haar gevolgen voor de mensheid onmiddellijk op die van de Verlosser der wereld volgt. Inderdaad een stoute bewering, die voor een andersdenkende aanleiding zou kunnen zijn het bekende gebaar naar het voorhoofd te maken of op andere, niet minder stijlvolle, wijze van zijn oneensheid te doen blijken. Maar of de wereld het met deze bewering eens is of niet, is niet van zo veel belang als het antwoord op de vraag: „Is zij waar?”

Vele eerlijke en weldenkende Christenen, onder wie ook prominente

leiders, erkennen openlijk, dat hun kerken niet het zuivere evangelie van Christus leren, of zoals de Kerk van Engeland het uitdrukte: „Leken en geestelijken, geleerden en ongeleerden, alle leeftijden, secten en standen zijn tot verfoeilijke afgoderij vervallen, door God verafschuwd en voor de mens vloekwaardig, meer dan acht honderd jaren lang”.

Zo was de toestand in de wereld van 1820, toen God zich weer aan de mens openbaarde in de persoon van Joseph Smith, de eerste Profeet in de laatste bedeling van het Evangelie.

Wij weten alle hoe de wereld op die openbaring heeft geantwoord en dat behoeft eigenlijk geen verwondering te wekken, als we lezen hoe geleerden (de samenstellers van de Smith's Bible Dictionary b.v.) de heersende verwarring op godsdienstig gebied hebben getracht te verontschuldigen. Na *de* Kerk gedefiniëerd te hebben — de Kerk is een heilig koninkrijk, door God op aarde gevestigd, waarvan Christus de onzichtbare koning is. . . de leden één zijn. . . het geloof van de apostelen hebben overgenomen. . . — gaan ze aldus verder: „Dit is de Kerk volgens goddelijke bedoeling. Maar waar God goed vond dat de mensen de volmaaktheid van Zijn plannen te hunnen behoefte bedierven en waar zij zowel de leerstellingen hebben verdraaid als de eenheid van de Kerk hebben gebroken, moeten wij niet verwachten de Kerk van de Heilige Schrift werkelijk in haar volmaaktheid op aarde aan te treffen. . .”

Dat dit een zeer vreemde verontschuldiging is, behoeft voor ons geen betoog. Volgens deze geleerden vindt God dus goed, dat de mensen Zijn werk bederven en dat te hunnen behoefte nog wel! Hier ligt de conclusie voor de hand: Gods werk is niet geschikt voor de behoeften van de gevallen mens en daarom heeft Hij hem de bevoegdheid en de macht geven om zijn veto over Gods volmaakt plan uit te spreken! ¹⁾ En dus, toen dat plan weer werd geopenbaard, klonk het: „Weg daarmee en weg met de verkondiger er van! En zo geschiedde, althans wat de verkondiger betreft; hij werd vermoord. Maar het plan bleef, blijft en zal blijven. De bringer van deze hoogst belangrijke boodschap heeft er zijn leven voor gegeven en de mensen in de wereld aangemaand er kennis van te nemen en haar te aanvaarden, omdat hun bestaan in de eeuwigheid er mee was gemoeid (Joh. 17 : 3), en de aarde zou worden verwoest, indien niemand Gods afgezant als zodanig wilde erkennen (Mal. 4 : 6). Want dan zou de Kerk van Jezus Christus niet opgericht kunnen worden, geen tempels gebouwd en geen werk voor de doden kunnen worden gedaan.

Door het geloof, de getrouwheid aan de opdracht, hem door Christus gegeven en dank zij de weergalozе moed in de vervulling van die opdracht betoond, heeft Joseph Smith ons God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus leren kennen, hetgeen het eeuwige leven is. Hij heeft als het werktuig in Gods handen het werk voor de doden hersteld en

---

¹⁾ Joseph Fielding Smith „The Presteration of all Things”, blz. 35.

aldus verhoed, dat de aarde met de ban geslagen werd. Welnu, hoe moet het antwoord op de vraag luiden: „Is de bewering waar”?

De mensen maken zich op om het feest van Christus' geboorte te vieren. Kennen zij Hem als Gods Zoon, als de Koning van deze aarde? Weinigen, dat is wel zeker, indien dat niet zo ware, zou de wereld er niet zo droef voor staan. Straks dansen zij en juichen en joelen en banketeren, maar de geweldige betekenis van het feest ontgaat de meesten. En van de 23ste december 1805 weet niemand van hen iets af.

Doch er is een kleine schare mensen, die in deze tijd ook de nagedachte-
nis van de kloekmoedige en heldhaftige Godsgezant Joseph Smith eren, die de 23ste december 1805 te Sharon in de staat Vermont werd geboren, die de weg bereidde voor de wederkomst van Jezus Christus en deze weg met zijn levensbloed kleurde.

Moge het ons als Heiligen der Laatste Dagen gegeven zijn de geboorte van onze Heiland te herdenken op een wijze, deze heilige gebeurtenis waardig en tevens de nagedachtenis eren van hem, die ons nader tot Hem bracht.

A. D. J.

Vanwaar de vier Evangelien?

door David H. Yarn Jr.

„Hoe kwamen de schrijvers van de vier evangeliën aan hun inlichtingen omtrent Jezus”? „Wanneer werd elk van deze evangeliën geschreven”? „Hoe kwam men er toe de evangeliën te schrijven”? of „Wat was de oorspronkelijke opzet van elk”?

Eeuwen lang werden deze vragen gesteld door mensen, die het Nieuwe Testament hebben gelezen.

In de eerste helft van de tweede eeuw werden de vier evangeliën gecombineerd en tezamen onder de titel „Het Evangelie” gepubliceerd. Sedert die tijd zijn er duizenden bladzijden over vol geschreven. Bijbelgeleerden hebben hun grootste geleerdheid en begrip aangewend bij het onverdroten onderzoek van het Nieuwe Testament en van bestaande documenten om antwoorden op bovengenoemde en andere vragen te krijgen.

Tot dusver zijn er geen bepaalde antwoorden, waarmede zij het allen eens zijn. Het eerlijkste antwoord, dat op al deze vragen is te geven, is: „Ik weet het niet”.

In de beperkte ruimte, hier beschikbaar, moet ik wel aan de ingewikkelde antwoorden op de vragen voorbij gaan en bieden, wat feitelijk een verklaring van mijn eigen geloof is.

De oorspronkelijke documenten, die men in de loop der tijden als de vier evangeliën leerde kennen, werden geschreven door Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes.

Mattheüs, of Levi, onder welke naam hij ook bekend was, was de tollenaar (Matth. 9 : 9; Marcus 2 : 14; Lucas 5 : 27), of de ontvanger der belastingen te Capernaüm, die door de Heer tot een van zijn apostelen werd gekozen (Matth. 10 : 2-4; Marcus 3 : 13-19; Lucas 6 : 12-16). Marcus leerde het evangelie kennen in het huis van zijn moeder, in Jeruzalem, alwaar de leden van de Kerk tezamen kwamen (Hand. 12 : 12). Hij was de metgezel van Paulus en Barnabas in hun zendingsarbeid (Hand. 12 : 25; 13 : 13; 15 : 37-39). Hij was ook met Petrus en Paulus in Rome (Col. 4 : 10; Filemon 24; I Petr. 5 : 13; II Tim. 4 : 11). Hij was geen apostel, maar nauw geliëerd met twee van de meest voor-aanstaande onder hen.

Lucas was een arts en, evenals Marcus, een metgezel van Paulus (Col. 4 : 14; Phil. 24; II Tim. 4 : 11).

Johannes, de schrijver van het vierde evangelie, was, evenals Mattheüs, een apostel (1 Nephi 14 : 18-27; L. & V. 93, voorwoord en 6-17).

Het eerste en vierde evangelie werden dus door apostelen geschreven en het tweede en derde door mannen, die nauw met de apostelen in hun zendingsarbeid samenwerkten. Aangezien Mattheüs en Johannes leden van de Raad der Twaalven waren en Jezus Zijn gehele zending door vergezelden, Zijn gelijkenissen hoorden, zijn toespraken en andere leringen, Zijn grote werken zagen doen, waren zij in staat ooggetuige-verslagen te geven als resultaat van hun eigen ondervindingen. Dit sluit echter de mogelijkheid niet uit, dat zij aantekeningen of andere geschriften van henzelf of van anderen hebben gebruikt om hun geheugen te hulp te komen.

Marcus en Lucas waren vermoedelijk geen ooggetuigen van des Heren werk. Zij waren echter toegewijde discipelen na Zijn dood en op-standing en dienden Hem getrouw in hun arbeid als metgezellen van Barnabas, Paulus en Petrus, zoals boven reeds werd gezegd. De in-leiding tot het evangelie van Lucas is een aanwijzing, dat hij niet alleen bekend was met de mondelinge leringen van de verschillende disci-pelen, maar dat hij ook op de hoogte was met de geschreven verklaringen, die men het licht had doen zien om te verklaren wat men geloofde.

Het schijnt dus, dat terwijl Mattheüs en Johannes hun inlichtingen hoofdzakelijk uit hun eigen ervaringen met de Heer opdeden, Marcus en Lucas hun kennis verkregen door hun nauwe samenwerking met de twee grote apostelen Petrus en Paulus.

Over het algemeen zijn de meningen betreffende de data van oorsprong van de synoptische¹⁾ evangeliën (Mattheüs, Marcus en Lucas) verdeeld tussen diegenen, die denken dat zij vóór 70 n.C. zijn geschreven en hen, die geloven, dat zij na dat jaar zijn geschreven.

---

¹⁾ Synoptisch: het innemen van een zelfde of gemeenschappelijk standpunt. Synopsis (Grieks) = Overzicht. De eerste drie evangeliën worden synoptisch genoemd, wegens hun overeenkomst in onderwerpen, volgorde en taal.

De vrijzinnigen hebben de neiging de laatste periode aan te nemen, hoofdzakelijk omdat de evangeliën over de verwoesting van Jeruzalem spreken, die in het jaar 70 plaats had. Zij verwerpen profetie en nemen aan, dat de auteurs over gebeurtenissen schreven, die zij kort geleden hadden gezien.

De meer behoudenden zijn geneigd de vroegere periode aan te nemen, omdat zij de Heer profetische gaven toeschrijven en geloven, dat de evangeliëschrijvers leringen en profetieën van de Here optekenden, die tijdens het schrijven nog onvervuld waren, zoals de samenhang van hun werken trouwens aangeeft. Ik geef de voorkeur aan de laatste opvatting — dat zij vóór 70 A.D. werden geschreven. Het evangelie van Johannes wordt gewoonlijk beschouwd als een product uit het laatste tiental jaren van de eerste eeuw, ofschoon recente ontwikkelingen in de studies van het Nieuwe Testament bij sommigen de gedachte hebben doen post vatten, dat het wel veel eerder geschreven kon zijn.

Geslachten lang zagen de Joden naar hun bevrijder, de Messias, uit. Toen Hij kwam als Jezus de Christus, verwierpen zij Hem, eisten, dat Hij zou worden gekruisigd en riepen uit". . . Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen". (Matth. 27 : 25).

Mattheüs schijnt zich tot heilige taak te hebben gesteld zijn ongelovige stamgenoten aan te tonen, dat de Messias gekomen was. Zijn gehele evangelie door verwijst hij naar de profeten en geeft voorbeelden van de vervulling van hun profetieën in de zending van de Here. (Zie Matth. 3 : 3; 4 : 14; 8 : 17; 12 : 17; 13; 14; 15 : 7; 21 : 4; 27 : 9; 27 : 35). Zijn evangelie is een vurige getuigenis voor de Joden en geeft een verslag, recht op de man af, van des Heren voortdurende afkeuring van hun verstoktheid en in 't bijzonder van de huichelachtigheid van de schriftgeleerden en Farizeërs.

Waarschijnlijk schreef Marcus zijn evangelie speciaal voor de Romeinen, onder wie hij als zendeling had gewerkt. Hoe dit zij, zijn verslag van de zending van de Heer legt de nadruk op de macht van Jezus, een factor, die op de Romeinen indruk maakte.

Hij vermeldt negentien wonderen, die door Jezus werden verricht, doch weinig gelijkenissen en maar één lange toespraak.

Lucas richt zijn evangelie tot een zekere Theofilus. Het schijnt meer in 't bijzonder voor Christenen te zijn geschreven. Lucas was een bekwaam en verfiind schrijver. Hij geeft een nauwlettend en systematisch verslag van de geboorte en het leven van Christus en brengt de geboorten van zowel Johannes de Doper als van Jezus met wereldse gebeurtenissen in verband. Konsekwent als arts van naam, brengt hij speciaal Jezus' bemoediging van de armen en verlorenen in herinnering. (Zie Lucas 6 : 20-26; 7 : 11-18; 7 : 36-50; 12 : 32; 15; 19 : 1-9). Zijn evangelie legt speciaal de nadruk op de alzijdigheid van Jezus' zending als de Verlosser.

Men gelooft algemeen, dat het evangelie van Johannes werd geschreven,

nadat het Christendom in hoofdzaak meer een niet-Joodse, en wel speciaal een Griekse, dan een Joodse aangelegenheid was geworden. Of dat nu zo is of niet, het is buiten kijf, dat zijn evangelie veel wijsgeriger is dan de synoptische evangelieën en zich veel meer bezig houdt met denkbeelden en hun betekenis dan zij, in 't bijzonder met de machten, waar de Zoon over beschikte en de verwantschap tussen de Zoon en de Vader, en met de functie van de Zoon als Middelaar tussen de mens en de Vader. Wegens de hoog ontwikkelde opvattingen in het evangelie van Johannes, hebben sommigen de gevolgtrekking gemaakt, dat het noodzakelijkerwijs van latere tijd is. Dit volgt hier echter niet noodzakelijk uit, want zoals de Heiligen der Laatste Dagen weten, werd het evangelie aan de profeten van de tijd van Adam af, geopenbaard.

De bijzondere bijdrage van het evangelie van Johannes wordt gevormd door de grote redevoeringen, die in de synoptische evangeliën ontbreken. (Zie Joh. 3; 5; 6 : 22-65; 7 : 11-53; 8; 9; 10 : 22-42; 11 : 1-46; 13 : 2-20; 14; 15; 16; enz.).

Ongeacht de verschillende antwoorden, die op de vraag „Wat was de oorspronkelijke bedoeling van elk evangelie”? zijn en nog kunnen worden gegeven, kan men, na bestudering van de evangeliën afzonderlijk of als één geheel, slechts tot conclusie komen, dat de schrijvers in de eerste plaats werden gedreven door dezelfde geest als Johannes, toen hij zeide:

Jezus dan heeft nog wel vele andere teekenen in de tegenwoordigheid zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek.

Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon Gods, en opdat gij geloovende het leven hebt in zijnen Naam. (Joh. 20 : 23,31).

* * *

GEDACHTEN VAN ANDEREN

De ziel zou geen regenbogen hebben, indien de ogen geen tranen bezaten.

Improvement Era.

Wanneer men wil beweren, dat de mens te gering is om de gemeenschap met God waard te zijn, moet men wel zeer groot zijn om daarover te kunnen oordelen.

Het ware wezen van macht is deze te bezigen om te beschermen.

Ergernissen

„Wee der wereld van ergernissen!, want het is noodzakelijk dat de ergernissen komen, doch wee de mens, door welke de ergernis komt! Matth. 13 : 7.

Als er iets bestaat, dat een ware gruwel in Gods ogen is, dan zijn het wel de ergernissen die de mensen elkander in de eerste plaats aan doen, maar ook de mens die zich *laat* ergeren verspeelt vaak de zegeningen des Hemels, want hij vormt een vruchtbare voedingsbodem voor uitspattingen.

Miljoenen mensen — en vele Heiligen der Laatste Dagen inbegrepen, beseffen nog steeds niet of onvoldoende, dat gemakkelijk te ergeren mensen even gemakkelijk medewerkers van Satan kunnen worden.

Zij vormen als het ware even zovele „tijdbommen” om de harmonie in het menselijke gezin te verstoren. Eén van die vormen van ergernis kunnen wij vergelijken met de ons zo wel bekende „zeemijn” met haar verraderlijke voelsprietten die als het ware op de loer ligt om dood en verderf te zaaien onder hen die het zouden wagen haar aan te raken. Met betrekking tot de mens, kunnen wij de voelsprietten vergelijken met de ons eveneens welbekende — lange tenen!

Het machtige geheime wagen van Satan is de „ergernis”.

Het kan alleen een geheim wapen zijn, omdat mensen het gevaar er van nog steeds niet — tijdig — kunnen onderkennen. En waarom niet? Jezus Christus beloofde de Heiligen een andere Trooster, de Heilige Geest, die hen — in alle waarheid — zou leiden. Welnu, als elke Heilige der Laatste Dagen een beter gebruik van deze Goddelijke Gave zou willen maken en beter zou luisteren naar Zijn Stem, die door ons geweten tot ons spreekt, dan zou hij veel gelukkiger leven en daadwerkelijk nu reeds die *Vrede* kunnen genieten, die Jezus de getrouwen eens beloofde. Zie Joh. 14 : 17-29, waarin ons de Trooster wordt beloofd en in vers 27 staat:

„Vrede laat Ik u, Mijn Vrede geef ik u, niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem U!”

Het kwade bestrijdt men het best *door het goede te steunen*.

Heeft u wel eens getracht iemand uit uw naaste omgeving op zijn of haar fouten te wijzen? Bent u misschien zover gegaan, dat u de persoon verwijten maakte? Wat voor resultaat verwachtte u van zulk een optreden? U zult zeker tot de slotsom zijn gekomen, dat al uw inspanning en opwinding geen baat hadden en integendeel uw agressiviteit beantwoord werd met onverschilligheid, ja misschien wel met hoon!

Wat is hier de oorzaak van, denkt U? Wel, zou dit niet komen, doordat u uitsluitend de persoon in kwestie gezegd hebt „hoe het *niet* moet”, maar waarbij u dan zelf de fout maakte, na te laten hem of haar het goede voorbeeld te geven en daarmee dus zeggende — hoe het dan wèl moet!

Laten wij toch nooit vergeten, dat hetgeen wij kunnen waarnemen (zien van fouten bijvoorbeeld) vaak een gevolg is van een onzichtbare geestesgesteldheid van de persoon.

Wij ergeren ons aan het gedrag en optreden van anderen en nemen daar aanstoot aan en menen dan daar stelling tegen te moeten nemen door het leveren van alle mogelijke kritiek, behalve opbouwende kritiek en dit nu doet ontzettende afbreuk in de eerste plaats aan de menselijke waardigheid (onze eigen ziel) en wij slepen dan daarbij vaak ook nog ons gezin, onze broeders en zusters, ja zelfs de Heilige Naam van de Kerk van Jezus Christus door het slijk.

Neen geliefde broeders en zusters, Satan geen kans geven het vonkje tot een alles verterend vuur aan te wakkeren, maar hem reeds bij voorbaat de wind uit de zeilen nemen door:

Het goede met alle macht en kracht die in ons is, te steunen!

En hoe doen wij dit?

Door ons goede gedrag en eerlijke levenswandel. Vergeet niet dat het goede voorbeeld de beste Evangelie-prediking is. Dit zal de ander zeker opvallen en zal hem of haar sneller aanleiding geven na te denken over het eigen handelen. Op deze wijze steunen wij „het Goede” „Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd”.

Dit is mijn innige bede voor u allen in de naam van Jezus Christus. Amen.

L. F. C. Frolich

Zondagsschool Superintendent
Hollandse Ring.

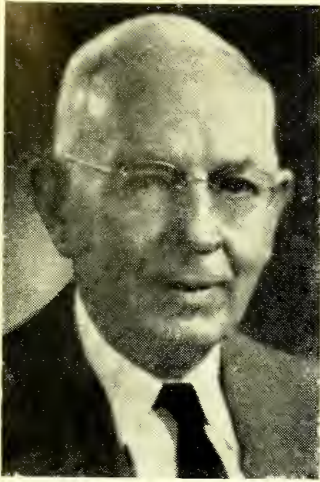
Korte mededelingen

Ten behoeve van sommige nieuwe abonné's wordt hier gewezen op de noodzaak abonnementsgelden *niet* naar de Redactie van de Ster te zenden, doch naar de *administratie*. De redactie van de Ster heeft niets met abonnementsgelden noch met distribueren van de Sterafleveringen of noteren van nieuwe abonné's te maken. Dit alles behoort tot het terrein van de Administratie, Laan van Poot 292, Den Haag.

Aan hen, die bijdragen voor de Ster willen leveren, wordt verzocht deze uiterlijk de tweede van de maand naar mij te zenden. Op deze wijze zal worden getracht de Ster weder als van ouds op de 15de van elke maand te doen verschijnen.

A. D. Jongkees

Melvill v. Carnbeelaan 54
Driebergen.

DE VRAAG *van de maand*

---

door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

VRAAG: „In onze Zondagsschool werd de vraag besproken over de aard en de omvang van de zonde van Paulus tijdens het martelaarschap van Stefanus. Er was veel verschil van mening in de klas. Sommigen dachten, dat hij gerechtvaardigd was door de leer en de gedragslijn van de Joodse wet. Anderen echter, meenden dat hier de Romeinse wet werd overtreden, die in die dagen oppermachtig was. Wilt u ons helpen aan een betere conclusie?

ANTWOORD: Paulus deelt ons mede, dat hij in strikte gehoorzaamheid aan de Joodse wet was opgegroeid. Hij was een leerling van de beroemde Gamaliël, die om zijn grote wijsheid en kennis van de Joodse wet bekend was. Wij moeten wel in het oog houden, dat Paulus, voor zo ver wij weten, geen deel had aan de beslissing, die tot de veroordeling van Stefanus leidde en gelukkig niet deelnam aan het stenigen, dat Stefanus het leven kostte. Dat hij volledig instemde met wat er gaande was, kunnen wij wel geloven en daarom was hij ook gewillig om op de klederen te passen van hen, die deel hadden aan deze verschrikkelijke tragedie. Het is even-

eens waar, dat hij de daad goedkeurde. Ook is het waar, dat hij in zijn misplaatste ijver het besluit had genomen om alle gelovigen in Jezus voor het gerecht te brengen en hen te laten straffen tot wellicht het verlies van hun leven toe, voor de schending van wat hij oprecht geloofde in volkomen overeenstemming te zijn met het gebod des Heren, dat aan Mozes werd gegeven met betrekking tot diegenen, die de waarheid verzaakten en zich tot de aanbidding van andere goden wendden. Dit in acht nemend laten wij enige passages beschouwen in de geboden, welke aan Israël werden gegeven, toen zij het beloofde land binnen gingen.

„En de Here sprak tot Mozes, zeggende:

„Breng de vloeker uit tot buiten het leger; en allen, die het gehoord hebben, zullen hunne handen op zijn hoofd leggen; daarna zal hem de gehele vergadering steenigen.

„En die de naam des Heeren gelasterd zal hebben, zal zekerlijk gedood worden, de ganse vergadering zal hem zekerlijk steenigen; alzo zal de vreemdeling zijn gelijk de inboorling als hij de Naam zal gelasterd hebben, hij zal gedood worden. (Lev. 24 : 13-14, 16).

„Wanneer uw broeder, de zoon uwer moeder, of uw zoon, of uwe dochter, of de vrouw van uwen schoot, of uw vriend, die als uwe ziel is, u zal aanporren in het geheim, zeggende: Laat ons gaan en dienen andere goden, die gij niet gekend hebt, gij noch uwe vaderen.

„Van de goden der volken, die rondom u zijn, nabij u of verre van u, van het eene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde: „Zoo zult gij hem niet ter wille zijn en naar hem niet hooren; ook zal uw oog hem niet verschoonen, en gij zult u niet ontfermen, noch hem verbergen;

„Maar gij zult hem zekerlijk doodslaan: uwe hand zal het eerst tegen hem zijn om hem te dooden, en daarna de hand des ganschen volks”. (Deut. 13 : 6-9).

Wanneer wij in aanmerking nemen, dat Paulus in die atmosfeer was groot gebracht en dat hij een zeer nauwgezette en toegewijde Farizeeër was, begrijpen wij, hoe hij in zijn onwetendheid op de kleren wilde passen van degenen, die Stefanus stenigden. Voor hem

was dit blijkbaar een gebod des Heren.

Ofschoon het wel waar is, dat de Romeinen hun wet en de ten uitvoerlegging onder controle hadden, bemoeiden zij zich niet altijd met de Joodse wet en de toepassing er van, zoals die door de Joden werd verstaan. Denk maar eens aan Pilatus, die zijn handen wies en Jezus overleverde aan wat hij als de Hebreeuwse wet beschouwde. We mogen bovendien niet uit het oog verliezen, dat Stefanus voor een Joodse raad terecht stond. (Hand. 6 : 12). Het doodvonnis was niet zozeer het werk van een bende, maar de actie van de raad en Stefanus werd, juist zoals onze Heer, zogenaamd voorgebracht om volgens de Hebreeuwse wet te worden geoordeeld.

Bij deze veroordeling van Stefanus werden, net als met Jezus het geval was geweest, valse getuigen naar voren gebracht en beëdigd, die zeiden dat Stefanus „. . . lasterlijke woorden had gesproken tegen Mozes en tegen God”. (Hand. 6 : 11). Toen Stefanus nadrukkelijk verklaarde, dat hij de hemelen geopend had gezien en de Zoon des mensen staande aan de rechterhand Gods, was dat meer dan deze verdorven rechters konden verdragen. Zij spraken het vonnis over hem uit, de menigte verhief haar stem tegen hem, wierp hem de stad uit en stenigde hem.

Gelukkig nam Paulus geen deel daar aan, hij belastte zich alleen met de kleren van de moordenaars. Dat hij met hen sympathiseerde, was waar. Na deze moordlustige aanval ging hij op zoek naar pa-

pieren om al diegenen te arresteren die de naam van Jezus beleden en dezen wat hij recht achtte te doen wedervaren. Wij moeten erkennen, dat Paulus in alles wat hij deed, geloofde dat wat hij deed, de Heer in de Wet aan Mozes had geboden. Onder alle omstandigheden handelde hij naar zijn mening in rechtvaardige ijver om een opkomst te beëindigen, die in tegenstrijd was met het gebod, door de Here aan Mozes gegeven. Zo ging hij in zijn misplaatste ijver heen en „...verwoestte de gemeente, gaande in de huizen; en trekkende mannen en vrouwen, leverde ze over in de gevangenis.” (Hand. 8 : 3).

Om zijn werk te voltooien, verzag hij zich van papieren die hem toegang verleenden tot andere delen van de wereld en op zijn weg naar Damascus ontving hij het grote visioen van Gods Zoon, dat hem sinds dien van zijn verbittering en misplaatste ijver tot een zelfde ijver en vastbeslotenheid bracht om zielen tot Christus te brengen.

Wanneer wij alle elementen in verband met zijn leven beschouwen, moeten wij zeggen, dat wat Paulus deed, in dit vernietigingswerk, hij het eerlijk deed; hij meende de wil van de Eeuwige Vader te doen. Het was verkeerd en er was een drastische maatregel nodig om hem op zijn verkeerde weg tegen te houden en hem tot een verdediger van de waarheid te maken. Welk kwaad hij ook gedaan mocht hebben: hij betaalde de volle prijs door zijn grotere ijver en volharding om goed te maken wat hij vroeger had misdreven en om zielen tot Christus te brengen. Tenslotte werd van hem geëist, dat hij zijn leven zou geven in de verdediging van Gods Zoon, die hij vroeger had vervolgd. Zeer zeker is Paulus onze sympathie waard om hetgeen hij verkeerd deed en onze liefde voor zijn leven van ijver, welke ijver ongetwijfeld werd aangevuurd wegens zijn verkeerde, in onwetendheid begane, daden.

* * *

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Egoïsme is de kunst om eigenschappen in u zelf te zien, die anderen niet kunnen zien.

Er bestaan slechts twee soorten mensen: rechtvaardigen, die zich voor zondaars houden, en zondaars, die zich rechtvaardig wanen.

Pascal.

Indien ik ooit waardevolle ontdekkingen heb gedaan, was dit meer een gevolg van geduldige oplettendheid dan van enig ander talent.

Newton.

Kent gij uw Evangelie?

III

Het is voor een mens onmogelijk om in onwetendheid zalig te worden. (L. & V. 131 : 6).

Als de familie Keizer en haar gasten weer om het haardvuur zijn geschaard, een lied is gezongen en om Gods leiding en inspiratie voor deze bijeenkomst is gebeden, neemt mijnheer Keizer het woord en zegt: „Wij hebben de vorige maal aan mevrouw Jansen beloofd een antwoord te geven op haar vraag wat het Melchizedekse Priesterschap is, maar voor wij daar toe overgaan, zou ik eerst nog het woord aan Willem willen geven, die het onderwerp Heilige Geest heeft behandeld, doch daar ongetwijfeld nog wel iets over heeft mede te delen, nietwaar Willem?”

„Inderdaad, vader”, antwoordt Willem. „Welnu, u herinnert zich dat wij de vorige keer hebben gezegd, dat de Heilige Geest niet op de ganse wereld, doch alleen op Christus’ discipelen daalde op de dag van het Pinksterfeest. Ik heb toen naar Joh. 14 : 17 verwezen tot staving van dit feit. Ik zou hier het volgende nog aan toe willen voegen:

De Profeet Joseph Smith, de eerste Profeet in deze laatste bedeling van het Evangelie van Jezus Christus, zeide in een toespraak, de 26ste juni 1839 tot de Raad der Twaalven gehouden, onder meer het volgende: „De doop is een heilige verordening ter voorbereiding van het ontvangen van de Heilige Geest; hij is het kanaal en de sleutel, waardoor de Heilige Geest wordt geschonken. De gave van de Heilige Geest, door het opleggen der handen, kan volgens geen ander beginsel worden ontvangen dan volgens het beginsel van gerechtigheid, want indien niet aan deze voorwaarde wordt voldaan, is zij van geen nut en wordt zij weggenomen”.

„Ik geloof”, gaat Willem voort, „dat ook uit deze woorden duidelijk blijkt, dat de wereld de Heilige Geest niet kon en niet kan ontvangen”.

„Uit wat u daar aanhaalt, zou ik dat ook zeggen”, merkt mijnheer Jansen op, „maar er tevens aan toe willen voegen, dat de discipelen ook niet geheel aan de voorwaarde voldeden”.

„In welk opzicht niet?”

„Wel, u zeide toch, dat de Heilige Geest door het opleggen der handen wordt ontvangen? Dat gebeurde op het Pinksterfeest niet”.

„Daar heeft u gelijk in, dat gebeurde op het Pinksterfeest niet, want de discipelen van Jezus, nu Zijn Apostelen, hadden de Heilige Geest reeds eerder ontvangen, zie Joh. 20 : 22”.

„Dat begrijp ik niet goed”, herneemt mijnheer Jansen. „Zij hadden de

Heilige Geest reeds ontvangen, zegt u. Waartoe diende dan de bijzondere manifestatie op het Pinksterfeest?"

„Een goede vraag van mijnheer Jansen. Wie weet daar het antwoord op?" Mevrouw Keizer steekt haar hand op, opent haar bijbeltje en zegt: „Wij lezen in Lucas 24 : 49, dat Jezus Zijn discipelen zegt in Jeruzalem te blijven, totdat — zo zeide Hij — *gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte*". En om nu te vernemen, wat Jezus daarmee bedoelde, slaan wij Handelingen 1 : 4 en 5 op. Daar staat: „En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden niet lang na deze dagen".

„Wij moeten hierbij in herinnering houden", gaat mevrouw Keizer voort, „dat Jezus had beloofd de Trooster, de Heilige Geest tot Zijn discipelen te zenden, als Hijzelf niet meer op aarde zou zijn. Tijdens dit laatste onderhoud tussen Jezus en Zijn discipelen was de positie van laatstgenoemden dus deze: Zij hadden reeds de bevoegdheid om het Evangelie te prediken ontvangen (zie Matth. 28 : 18), doch waren nog niet geroepen om dat te doen".

„Ik geloof, dat ik het begrijp", zegt mijnheer Jansen. „Hun positie was dus te vergelijken met die van een generaal bijvoorbeeld, die krachters zijn rang bevoegd is het bevel over een legercorps op zich te nemen, maar dat pas kan doen, als hij daartoe is aangesteld. Is dat juist?"

„Dat is juist, mijnheer Jansen", antwoordt Willem. „Jezus zeide tot Zijn discipelen: „...Gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, die over u komen zal en gij zult mijne getuigen zijn, zoo te Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria en ook aan het uiteinde der aarde". Die kracht van de Heilige Geest nu, ontvingen zij op het Pinksterfeest, namelijk de volheid van de macht van het priesterschap, verbonden aan hun positie als getuigen van Jezus Christus, nu niet meer als zijn discipelen, maar als zijn Apostelen, want daartoe zijn Apostelen geroepen: getuigen van Jezus Christus te zijn in de wereld, bekleed met macht en autoriteit om in zijn naam te spreken en te handelen. Wij lezen namelijk in Handelingen 2 : 4: „...Zij (de discipelen) werden allen vervuld met de Heilige Geest. Wat zeide Jezus tot hen, dat de Heilige Geest met hen zou doen? Hen leiden in alle waarheid (Joh. 16 : 13). Toen wisten zij van stonde af aan, wat hun te doen stond; de belofte van de Vader was aan hen vervuld".

Na deze woorden kijkt Willem zijn vader aan en zegt: „Het onderwerp Heilige Geest is weliswaar nog niet uitgeput, maar ik geloof, dat wij het hierbij moeten laten".

„Je hebt gelijk, Willem, een goed spreker put zijn onderwerp nooit geheel uit en we zouden nu dus over kunnen gaan tot ons volgende onderwerp het Priesterschap, maar ik vrees dat het daarvoor nu te laat is". En zich tot mevrouw Jansen wendend: „Het spijt ons, dat wij

onze belofte aan u deze avond niet zijn nagekomen, maar mogen wij de volgende maal op uw beider aanwezigheid rekenen?”

„Heel graag, mijnheer Keizer, maar mag ik dan het genoegen hebben alle hier aanwezigen bij ons uit te nodigen?” Deze uitnodiging wordt met blijdschap door allen aangenomen.

„Wij hebben nog tien minuten”, zegt Willem. „Wat dunkt u vader, is dit geen goede gelegenheid om eventuele vragen te beantwoorden?”

„Dat is een goed idee, ga je gang, Willem”, zegt vader Keizer.

Lucy steekt haar hand op. „Mag ik nog één vraag stellen over de Heilige Geest? Ik hoop dat ik met mijn vraag het onderwerp niet uitput”, voegt ze er schertsend aan toe.

„Niet waarschijnlijk, Lucy, kom maar op met je vraag”, antwoordt Willem glimlachend.

„Waarom wordt de Heilige Geest „Geest” genoemd, terwijl God de Vader volgens Joh. 4 : 24 toch ook een Geest is?”

„Wij hebben de vorige keer reeds gehoord, dat God de Vader, Zijn Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest drie afzonderlijke Personen zijn. Zij zijn inderdaad geesten, maar wat de Vader en de Zoon betreft: Geesten, bekleed met een lichaam, juist zoals wij, stervelingen, geesten zijn, bekleed met een lichaam. Jezus laat dat in Lucas 24 : 39 zeer duidelijk uitkomen, waar Hij zegt: „. . . tast Mij aan en ziet, want een geest heeft geen vleesch en beenderen, gelijk gij ziet, dat Ik heb”. De Heilige Geest evenwel, heeft geen lichaam van vlees en beenderen. Zijn lichaam is een lichaam van geest, een materie, die door het menselijk oog onder normale omstandigheden niet kan worden waargenomen. Ik zal eens voorlezen, wat de Profeet Joseph Smith hierover zegt: „De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, doch is een Persoon van geest. Indien dit niet zo ware, kon de Heilige Geest niet in ons wonen”. (L. & V. 130 : 22).

„Is hiermee je vraag voldoende beantwoord, Lucy?”

„Zeker, Willem, ik ben benieuwd naar de volgende les”.

„En wij ook, nietwaar Jo?” zegt mijnheer Jansen.

„Ja, ik vind alles heel interessant; het is zo geheel nieuw voor ons en ik stel het dan ook op prijs, dat u de volgende keer bij ons zult zijn.

„En wij niet minder”, zegt mevrouw Keizer.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Niemand is nutteloos in de wereld, die haar last voor een ander verlicht.

Dickens.

ouderwets

en toch . . .

modern

„Eet smakelijk”. Fotoğraf: Ben Borsboom.

Op 11 en 12 november hielden de M-mannen en Arenleesters van de Hollandse Ring een conferentie onder het motto: Ouderwets, en toch Modern”.

Ja, dat was het inderdaad, ouderwets gezellig, met jongelui uit deze moderne tijd. Modern in de goede zin van het woord, want op deze conferentie is weer duidelijk gebleken, dat de jeugd van de Kerk de standaarden hoog houdt en meewerkt in het vele werk, dat in onze Kerk gedaan moet worden. Dat onze jeugd de leiders van de toekomst, maar veelal reeds de leiders van vandaag, hiertoe bereid is, bleek wel duidelijk uit de getuigenissen, die wij op de zondagmorgen in de getuigenisdienst mochten horen.

En dat de jeugd bereid is om de consequenties van hun lidmaatschap van de Kerk van Jezus Christus te trekken, kunt u zien aan het programma van de zondagmiddagdienst. Het thema van deze dienst was: Het Goede Kiezen.

Een vijftal jongeren behandelden de volgende onderwerpen:

Het kiezen van Christus' weg in het voorbestaan;

Het kiezen van goede vrienden;

Het kiezen van een beroep;

Het kiezen van de juiste Kerk en

Het kiezen van een levenspartner voor tijd en eeuwigheid.

Pres. Jongkees sprak op deze vergadering een slotwoord.

Op de haardvuuravond droeg Zr. Victorien Boom het verhaal „De reizigers” uit de pionierstijd voor.

Pres. Lefrandt vertelde hierna iets over zijn recente reis naar Amerika. Het was een prachtige haardvuuravond, die ons diep ontroerd heeft. Het comité, dat deze conferentie heeft georganiseerd, verdient dan ook alle lof.

Tot de volgende keer. Wij zien er verlangend naar uit.

C. d. B.

Zaterdagavonddans. Fotograaf: Ben Borsboom.

Een moderne boom in een moderne tijd. Fotograaf Ben Borsboom.

M. Mannen- en Arenleesters-weekend

7.30—10.00 ur

Zaterdag-avond groot bal „*Ouderwets en toch Modern*”

Onder leiding van Zr. A. H. Koning-Boom

Openingslied: 32 Zal de jeugd van Zion dralen. — Openingsgebed.
Band The Meadow Pipits.

Slotgebed.

10.30—12.00 uur. Zondagmorgen.

Getuigenisvergadering.

Onder leiding van Superintendent C. de Bruijn.

Openingslied: 28 O, komt tot Jezus.

Gebed — Getuigenissen.

Tussenlied: 68 Gij zijt mijn Hoogste Goed.

Getuigenissen.

Slotlied: 70 Het moog' niet zijn naar 't Hooggeberg't.

Slotgebed.

Van 12.30—13.30 *eten.*

14.30—16.00 uur Zondagmiddag.

Kerkdienst onder leiding van Broeder W. Mooy.

Openingslied: 60 Komt hoort naar eens Profeten Stem. — Gebed.

1e Spreekster: Zr. Slingerland - (Rotterdam Zuid) „Het kiezen van Christus' weg in ons voorbestaan”.

2e spreekster: Zr. I. Harmsen (Amsterdam West) „Het kiezen van goede vrienden”.

3e Spreker: Br. J. v. Oudheusden - (Den Haag) „Het kiezen van een beroep”.

4e Spreekster: Zr. A. v. Staveren - (Delft) „Het kiezen van de juiste kerk”.

5e Spreker: Br. Emeis - Rotterdam Noord). „Het kiezen van een levenspartner voor tijd en eeuwigheid”.

Slotlied: No. 81 Wat zal eens 't oogsten zijn. — Slotgebed.

5.00—7.00 uur *Haardvuur-avond*.

Onder leiding van Presidente A. A. de Bruijn.

Openingslied: 110 Lof en dank voor de kracht der heuven.

Gebed.

Verhaal: „De Reizigers” door Zr. V. E. Boom.

Tussenlied: 51 Komt Heil’gen komt.

President B. Lefrandt vertelt iets over zijn reis naar Amerika.

Slotlied: 217 Wat is het Evangelie? — Slotgebed.

Wie voelt daar iets voor ?

Deze vraag hebben wij reeds in de inhoudsopgave van het november-nummer van de Ster kunnen lezen, maar door een misverstand zijn de lezers nog niet te weten gekomen, waarvoor iets gevoeld moet worden. Het gaat om het volgende:

In het Microfilm Laboratorium van de „Genealogical Society”, van Goghstraat 33 A, Den Haag, tel. 33 45 90, is plaats voor een meisje in de inspectieafdeling. Leeftijd 16 tot 23 jaar.

Zoals u wel bekend zal zijn, heeft de Kerk in alle zendingen, waar de regering van het betrokken land dit toestond, voor het Genealogische Bureau in Salt Lake City alle documenten, waarop de namen van afgestorvenen zijn vermeld, (doopboeken e.d.) op microfilms doen vastleggen om het zodoende voor belangstellenden mogelijk te maken op eenvoudige wijze de namen hunner voorouders op te zoeken. Dat dit een enorm belangrijk werk is, dat bovendien grote nauwkeurigheid en liefde en begrip voor het doel er van vereist, behoeft voor iedere goede Heilige der Laatste Dagen geen betoog.

Zij, die zich tot dit arbeidsterrein in Gods Koninkrijk aangetrokken gevoelen, gelieven zich met mondelinge zowel als schriftelijke sollicitaties te wenden tot de Supervisor Broeder E. C. Koning, adres als boven vermeld. Kennis van een der talen Frans, Duits of Engels strekt tot aanbeveling, doch wordt niet vereist.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Als een klok het bestaan van een klokkemaker bewijst en de wereld bewijst niet het bestaan van een Verheven Architect, dan stem ik er in toe een dwaas te worden genoemd.

Voltaire.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

ALMELO

Hoeke, Reinier; 31 oktober 1961.
Safic, Lydia Selma (Gerlich); 26 oktober 1961.
Sahetapy, Bernhard Hendrik; 7 oktober 1961.

ALKMAAR

Santing-Huizing, G.; 16 november 1961.
Schleeper, Johannes Hermanus; 21 november 1961.
Schleepers-Busch, Grietje; 21 november 1961.

AMERSFOORT

Cornelissen, Cornelia Rietdijk; 4 november 1961.
Cornelissen, Willem; 4 november 1961.

ANTWERPEN

Voster, Alice Marie Charlotte, Mathilda Auguste Corbeij; 10 november 1961.
Voster, Henricus Johannes Ferdinandus; 10 november 1961.

ARHEM

Mallan, Tosca; 4 november 1961.
Van Wolveren, Harman; 28 oktober 1961.

ASSEN

Loorbach, Adam; 9 november 1961.

DEN HELDER

Blokker, Bartje; 10 november 1961.
Fredriks, Geertje; 10 november 1961.
Olmeijer, Dina Magdalena; 10 november 1961.

DEVENTER

Budding-Herzog, Martje; 7 oktober 1961.
Van Gijn, Geeske-Pot; 27 oktober 1961.
Van Gijn, Hendrik Pieter; 27 oktober 1961.
Visser, Jan Willem; 27 oktober 1961.

EINDHOVEN

Dobber, Gerritje Cornelia; 18 november 1961.

ENSCHEDÉ

Akkerman, Jan; 11 november 1961.
Peters, Gunter Johann; 3 november 1961.
Smit, Alberdina; 11 november 1961.
Smit, Hertha Alberdina; 11 november 1961.

GENT

Logghe, Edith DeBruyne; 16 november 1961.

GOUDA

Kool, Theodoor; 11 november 1961.
Kool, Tonia Clasina (Eradius); 17 november 1961.
Schippers, Cornelis; 14 november 1961.
Van Arkel, Celia (Postma); 16 november 1961.

HAARLEM

Ris, Christina Henrietta Louisa Heere; 10 november 1961.
Ris, Simon; 10 november 1961.
Van der Lende, Yvonne Johanna Offerman; 21 november 1961.

HILVERSUM

Dwars, Herman; 7 november 1961.

LEEUWARDEN

Bouwhuis, Petronella Hendrika; 25 november 1961.
Dijkstra, Gerrit; 21 november 1961.
Leijenaar, Siebrechtje Elza; 25 november 1961.
Reitsma, Gerritje (Dijkstra) 25 november 1961.
Syoerd, Reitsma; 25 november 1961.
Visser, Ale Jan; 18 november 1961.

MECHELEN

Mareels, Isabella Joanna Vlemincx; 16 november 1961.

UTRECHT

Budding, Jacob; 28 oktober 1961.
Budding, Margaretha Wijntje Johanna; 28 oktober 1961.
Eberwijn, Robert Adrianus Philippus; 8 november 1961.
Eberwijn, Yvonne Anna Trijntje; 15 november 1961.
De Vries, Yvette Germaine (Apel); 4 november 1961.
Doornaar, Robert Arnoldus Gerardus; 28 oktober 1961.
Uijt den Bogaard, Dirk Lamberdus; 5 oktober 1961.

HENGÉLO

Cramer, Antoinette Constance (de Vries); 4 oktober 1961.
Cramer, Fredrik Hendrik; 4 oktober 1961.

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM OOST

Burmgartner, Fredrike Wilhelmine; 17 november 1961.

AMSTERDAM WEST

De Witt, Julius Robertus; 24 november 1961.

DEN HAAG

Paap, Alwina Joanne; 15 november 1961.

Paap, Johanna Frederika Tebra; 15 november 1961.

Paap, Marinus Hendrikus; 15 november 1961.

Paap, Norbert Alfrik; 15 november 1961.

Van Hooff, Waltherus Christophorus; 21 november 1961.

ROTTERDAM NOORD

Bouman, Petrus Cornelus; 27 oktober 1961.

de Roode, Hendrik Jacobus; 27 oktober 1961.

de Roode, Petronella Cornelia; 27 oktober 1961.

Hardy, Christina Leonora; 27 oktober 1961

Van de Geer, Maria Petronella; 11 oktober 1961.

ROTTERDAM ZUID

De Bie, Jacobus Andreus Hubertus; 23 november 1961.

De Bie, Petronella; 23 november 1961.

Ravenstijn, Hester Elizabeth; 23 november 1961.

Van Rassal, Cornelia; 14 november 1961.

Van Rassal, Ivonne; 14 november 1961.

Van Vliet, Wijntje Adriana; 14 november 1961.

SCHIEDAM

Koldenhof, Anthonius Fredericus; 10 november 1961.

Valkhoff, Machiel; 10 november 1961.

VLAARDINGEN

Veldhoen, Johanna Maria; 26 november 1961.

VERHOGING EN VERORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ALKMAAR

Last, Aldert; 24 september 1961 tot ouderling.

DORDRECHT

Goers, Dirk; 5 november 1961 tot leraar.

EINDHOVEN

van Es, Roelof; 1 oktober 1961 tot ouderling.
van Helmont, Ambrozius Cornelus; 27 september 1961 tot priester.
Kalf, Ronald Marinus Aart Anton; 8 oktober 1961 tot leraar.
van den Broek, Adrianus; 22 oktober 1961 tot priester.
Krol, Theodorus Cornelis; 22 oktober 1961 tot priester.
Dobber, Wilhelmus Gerardus; 24 september 1961 tot diaken.

GOUDA

de Bruin, Frederik; 5 november 1961 tot diaken.
Appel, Eric; 5 november 1961 tot diaken.
Bostelaar, Carel Pieter; 5 november 1961 tot leraar.

HAARLEM

Vrenen, Antonie August; 3 september 1961 tot priester.

IJMUIDEN

Bes, Cornelis Jan; 22 oktober 1961 tot leraar.
Bes, Thomas; 22 oktober 1961 tot diaken.
Hop, Jan; 22 oktober 1961 tot leraar.

UTRECHT

van Damme, Reinier; 29 oktober 1961 tot diaken.
Gout, Budde; 29 oktober 1961 tot diaken.

INGEZEGEND

AMERSFOORT

van Steeg, Robert Willem; 5 november 1961.
Geelmuyden, Jacobus Gerardus; 5 november 1961.

GEHUWD

GOUDA

Ruis, Jan Hendrik Lambertus; met van Hensen-van Uningen, Maria; 25 oktober 1961.

OVERGEPLAATST

Decker, Willy; van Rotterdam Zuid naar hoofdkantoor.
Mathews, Karen; van Rotterdam Noord naar Rotterdam Zuid.
Key, Barbara; van zendingsschool naar Rotterdam Noord.

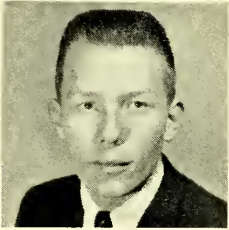
Goebel, Frances; van Den Haag naar Amsterdam Zuid.
Shaw, Beverley; van Amsterdam West naar Den Haag Noord.
King, Lougene; van Amsterdam naar Amsterdam Oost.
Parker, Karen; van Rotterdam Zuid naar Amsterdam Zuid.
Vonk, Nannette; van Amsterdam naar Rotterdam Zuid.
Goff, Gary; van Enschede naar hoofdkantoor.
Griffin, Lynn; van hoofdkantoor naar Enschede.
Coppin, Thomas; van reizende zendeling naar Amsterdam Oost.
de Bry, Paul; van Mechelen naar reizende zendeling.
de Bloois, Michael; van Vlaardingen naar Den Haag Noord.
Knudsen, Kent; van Rotterdam Noord naar Mechelen.
Pankratz, Vernon; van reizende zendeling naar Rotterdam.
Thorpe, Lear; van Harlingen naar Vlaardingen.
Taylor, Robert; van Amsterdam naar reizende zendeling.
de Haan, Eldon; van Leeuwarden naar hoofdkantoor.
Rasmussen, Harris; van Groningen naar Leeuwarden.
Davey, Charles; van Enschede naar Harlingen.
Sieverts, James; van Arnhem naar Amsterdam Zuid.
Mayo, Charles; van Den Haag naar Groningen.
van Dyke, Karl; van Rotterdam Zuid naar Den Haag Zuid.
Oertli, Erwin; van hoofdkantoor naar Rotterdam Noord.
Vanderende, Fred; van zendingsschool naar Amsterdam Oost.
Rigby, Spencer; van zendingsschool naar Den Haag Noord.
Marda, Willem; van Dordrecht naar Arnhem.
van Leeuwen, Anthonie; van Eindhoven naar Dordrecht.
Osborne, Gordon; van zendingsschool naar Hilversum.
Nelson, Jerald; van Zaandam naar Rotterdam Zuid.
van Uitert, Raymond; van Hilversum naar Zaandam.
van Woerkom, Ronald; van zendingsschool naar Enschede.
Clawson, Larry; van zendingsschool naar Eindhoven.
Coomans, John en Mary; van zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
de Bry, Paul; van reizende zendeling naar Leeuwarden.
Brague, James; van Haarlem naar Leeuwarden.
Rock, Brent; van Rotterdam Noord naar Leeuwarden.
van Ry, Otto; van Zaandam naar Leeuwarden.
Allred, Phillip; van IJmuiden naar Leeuwarden.
Thueson, Brent; van Rotterdam Zuid naar Leeuwarden.
Linford, Richard; van Den Haag Zuid naar Leeuwarden.
Douglas, Richard; van zendingsschool naar Leeuwarden.
Steenblik, Robert; van Apeldoorn naar Leeuwarden.
Gibbons, Larry; van zendingsschool naar Leeuwarden.
Hillyard, Lyle; van Deventer naar reizende zendeling.
Moon, LaMar; van Amsterdam West naar Deventer.
Womack, Robert; van Den Haag Noord naar Rotterdam Noord.
Uffens, David; van Den Haag Zuid naar IJmuiden.

Peterson, Carwin; van Assen naar Den Haag Zuid.
Anjewierden, John; van Dordrecht naar Apeldoorn.
Schipaanboord, Wayne; van Amsterdam West naar Den Haag Zuid.
Dykman, Victor; van Gent naar Assen.
van Orden, Lyle; van Den Haag Noord naar Dordrecht.
Peterson, Richard; van Amersfoort naar Gent.
Vonk, Ronald; van zendingsschool naar Haarlem.
Westerman, Bill; van zendingsschool naar Zaandam.
Hunter, Keith; van zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
Monfrooy, Tom; van zendingsschool naar Groningen.
Harmer, Paul; van Oostende naar Amsterdam West.
Ford, Holland; van Nijmegen naar Oostende.
van Sickle, Gerald; van Alkmaar naar Nijmegen.
van der Wel, Jim; van Groningen naar Alkmaar.
Peterson, Harold; van zendingsschool naar Amersfoort.
Mondfrans, Conard; van zendingsschool naar Amsterdam West.
van Sweden, Robert; van Amsterdam Oost naar IJmuiden.
Giles, Robert; van IJmuiden naar Haarlem.
Rackham, Lawrence; van Amsterdam Oost naar Amsterdam Zuid.
Mason, Michael; van Almelo naar reizende zendeling.
Beede, Charles; van Zeist naar Almelo.
Taylor, Robert; van reizende zendeling naar Den Haag Zuid.
Petersen, Dennis; van Den Haag Zuid naar Rotterdam Noord.
Oertli, Erwin; van Rotterdam Noord naar Schiedam.
Post, Hendrik; van Antwerpen naar Amsterdam Oost.
Elzinga, Michael; van zendingsschool naar Amsterdam Oost.
Richins, Jay; van Eindhoven naar Zeist.
Weeks, Richard; van zendingsschool naar Eindhoven.
Felix, Earl; van Amsterdam Zuid naar Antwerpen.
Sill, David; van zendingsschool naar Amsterdam Zuid.
Steffensen, Merelda; van zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
Decker, Willy; van hoofdkantoor naar Den Haag Noord.
Mathews, Karen; van Rotterdam Zuid naar Den Haag Noord.

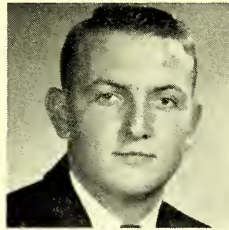
AANGEKOMEN

Peterson, Harold Ross; van San Diego, California.
Vonk, Ronald Arie; van Salt Lake City, Utah.
Westerman, William George; van Salt Lake City, Utah.
Gibbons, Larry Wayne; van Logan, Utah.
Hunter, Keith Marvin; van Millbrae, California.
Monfrooy, Tom Freddy, Jr.; van Salt Lake City, Utah.
Alder, Arlo Max; van Weiser, Idaho.
Elzinga, Michael Lynn; van Murray, Utah.
Sill, David Wesley; van Farmington, Utah.
Weeks, Richard Barnes; van Redding, California.
Steffensen, Merelda; van Murray, Utah .

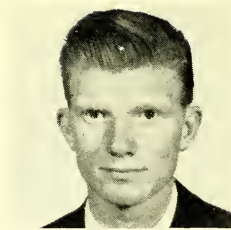
Blackburn, Milton Paul; van Smith's Ferry, Idaho.
Johnson, Ferron Ernest; van Ogden, Utah.
Roberts, Steven Haworth; van Riverside, California.
Mauerman, David Albert; van Salt Lake City, Utah.
Dalebout; Dennis Martin; van Ogden, Utah.

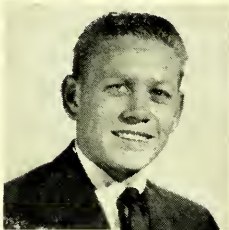
Jerron Ernest Johnson

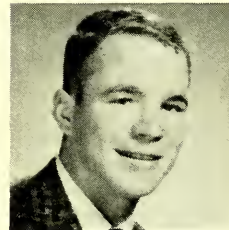
Milton Paul Blackburn

Richard Barnes Weeks

David Wesley Sill

Larry Wayne Gibbons

Dennis Martin Dalebout

Arlo Max Alder

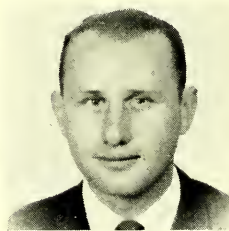
Merelda Steffensen

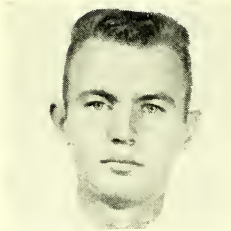
William George
Westerman

David Albert Mauerman

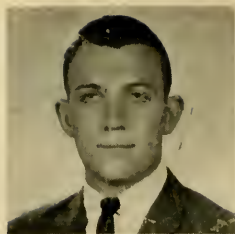
Keith Marvin Hunter

Harold Ross Peterson

Tom Freddy
Monfrooy, Jr.

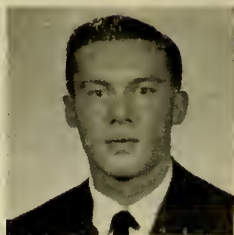
Ronald Arie Vonk

Steven Haworth Roberts

Conard Harry Mondfrans

Michael Lynn Elzinga

VERTROKKEN

de Leeuw, Farell Henry; aangekomen: 26 mei 1959; vertrokken: 27 november 1961.

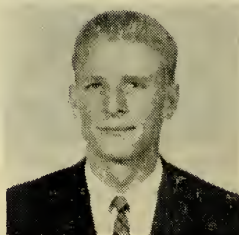
Werkzaam geweest: Den Haag, Amsterdam, Nijmegen, Rotterdam, Schiedam, Apeldoorn, Eindhoven.

Smith, Theodor Wesley; aangekomen: 16 juni 1959; vertrokken: 27 november 1961.

Werkzaam geweest: Rotterdam, Zutphen, Haarlem, Alkmaar, Assen, Apeldoorn, Eindhoven, Dordrecht, Groningen, Den Haag, Arnhem en Bennekom.

Farell Henry de Leeuw

Theodor Wesley Smith